

jussit, officinas hujus monasterii renovavit, et quam omnibus eruditus esset artibus, tamen in geometria et physica plurimum studebat. Quæ vero in hoc loco augmentata sunt in terris et possessionibus in diebus ejus, non est silendum.

10. Hugo Chrysopolitanæ sedis archiepiscopus, ipsius valde familiaris amicus, dedit ecclesiam sitam in burgo Salinis dicto, quam sui genitores a fundamentis extruxerant; et est sacrata in honore sanctorum Symphoriani et Agathæ martyrum; sanctusque Anatolius confessor inibi quiescit. Cujus loci donationem posuit super altare sancti Benigni, die Natalis ipsius martyris ibidem missas celebraturus, atque coram omni populo qui convenerat, obligavit excommunicationis vinculo, qui illum locum subtraheret a dominio abbatis et monachorum Divionensium. Hæc donatio facta est anno ab incarnatione Domini millesimo trigesimo septimo, indictione quinta, episcopatus sui anno sexto. Concessit per episcopale privilegium alteram ecclesiam, in eodem burgo sitam, sanctæ Mariæ honori dicatam, quam ecclesiam Rainaldus comes dedit sancto Benigno, pro requie animæ patris sui Ottonis, vocati Wilhelmi (4), proque ejus largitione accepit a domno Halinardo pecuniam non parvam, dum adhuc prioris gereret officium.

11. Dedit prædictus comes Rainaldus in suprascripto burgo locum ad ecclesiam construendam, in quo exstructa fuit capella in honorem sancti Andreæ apostoli; quæ, ex materia lignorum facta, per incuriam ad nihilum postea fuit redacta. Dedit in Evoregio terram, quæ fuit Theudeberti; quæ a monachis aliquandiu possessa est, sed propter contrarietates, quas Odilo quidem faciebat eis, intermissa ab his, usque dum possidentibus ipsis locum sancti Anatolii, iterum jam dictus comes restituit illis. Actum est hoc ab incarnatione Domini millesimo vigesimo sexto, post mortem Wilhelmi comitis qui ipso anno obiit. De habitatoribus vero ipsius oppidi, aliquanti clerici vel laici venientes ad conversionem monachicam in hoc monasterio, dederunt facultates suas sancto protectori nostro Benigno. Aliquanti, offerentes filios suos, similiter contulerunt de rebus suis; inter quos pater meus me offerens, exceptis aliis rebus, dedit se-

(4) Plura de hoc Ottono habentur in Vita beati Guillelmi Divionensis, quæ data est in priori hujus sæculi parte.

(5) Id factum est anno 1038, ut ex charta ea de

cus puteum domum et sedem unius caldarie, quæ super solutione census data est postea ea conventionem ut qui eam teneret quadraginta sex solidos omni anno persolveret.

12. Aliquanto post, transacto tempore, idem memoratus comes Rainaldus juxta castellum, Vesullum dictum, dedit ecclesiam in honore sancti Georgii sacratam, ut ibi construeretur monasterium, et quatuor monachi ibidem constituerentur qui, omni tempore Deo servientes, exorarent pro requie animarum patris sui, ac matris, fratrisque, ac pro semetipso omnique parentela. Dedit ad eorum stipendia vineas et terras, vel quodcumque fuit necessarium: piscationem insuper cum hominibus, qui de hoc ministerio sibi serviebant. Huic donationi præsens fuit memoratus archiepiscopus Hugo; deditque per baculum, quem ferre manu solebat, altare prædictæ ecclesiæ abbati Halinardo, et ob memoriam hujus rei commutaverunt virgas suas. Burchardus quoque comes dedit locum, Offonivilla dictum, quondam nobilem abbatiam, et in honore sancti Leodegarii consecratam, utque monasticus ordo ibidem repararetur, deprecatus est enixius memoratum abbatem Halinardum.

13. Sed et Rotgerius dominus castri, quod vocatur Wangionum rivus, ecclesiam a patre suo Widone, in honorem sancti Stephani constructam, ea intentione largitus est, ut, expulsis canonicis, monachi ibi collocarentur ad serviendum Deo die noctuque. Rainaldus etiam possessor castri, quod Castellion dicitur, ad obitum veniens ac sumens habitum monachicum, dedit potestatem Sancti Juliani cum omnibus ad eam pertinentibus terris et mancipiis, atque ecclesia ipsius sancti nomini dicata, ubi petiit monachos constitui, qui pro ejus anima ac cæterorum fidelium exorarent Deum (5). Simili modo Albertus comes Metensis dedit villam, quam dicunt Wifereicurtero, cum mancipiis utriusque sexus. Ipse quidem in vita sua dare disposuit, sed eo mortuo Girardus dux filius ejus adimplevit (6). Necnon et matrona quædam, Letgardis nomine, soror Lamberti episcopi, dedit ecclesiam, sitam in villa dicta Islo, super Mosam fluvium in comitatu Bassiniacensi.

re data patet, quam Perardus, cum aliis donationum hic memoratarum exhibet in sua Collectione.

(6) Anno 1033, ex charta apud Perardum.

HALINARDI EPISTOLÆ

EPISTOLA PRIMA

AD JOANNEM XIX PAPAM.

[Vide in JOANNE XIX, ad an. 1038, *Patrologiæ tom. CXXI.*]

D

EPISTOLA II.

AD EIUQUE SACRI PALATII VESTARARIUM.

[*Maill. Annal. ord. S. Bened. IV. 729.*]

Domno filio sacri palatii vestarario, primo sena-

tori, necnon unico Romanorum duci Eriquo, suus non in tenus abbas continuæ fidelitatis servitium,

Quos veræ charitatis connexio ligat, longinqua locorum spatia nequaquam separant: quapropter celsitudini vestræ notescat me. licet longinquum corpore, mente tamen et spiritu vobis semper adesse; et non solum me ipsum, sed et confratres meos sancto Benigno sedulo servientes, imo etiam ipsum seniore nostrum salutem vestram in omni prosperitate sanctis orationibus fovere præsentialiter, quo me non immemorem beneficiorum vestrorum vita comite in proximo habebitis in servitium vestrum. Cæterum quoniam in vobis multum confidimus, quidquid nobis acciderit, fiducialiter manifestantes deprecamur ut, si aliquis noster vicinus æmulus aliquid machinari contra locum nostrum apud dominum papam voluerit, vos, sicut bene potestis, hos fieri prohibeatis. Nos enim nihil injustum petimus, sed antiquam legem loci nostri salvam insepultam, quam innixe conantur transferre, volumus. Sic vobis quondam notus, modo notior existet, quem bene si cures, nos facies memores.

EPISTOLA III.

AD CANONICOS LUGDUNENSES.

(Circa an. 1051.)

Gal. Christ., tom. IV. append., pag. 8.]

HALINARDUS indignus episcopus dominis Lugdunensibus canonicis orationum suffragium.

Vestræ fraternitati notum fiat me carnis ergastulo exuendum in proximo, quapropter absentia præsens solotenus supplico communiter miserando in-

A dulgeatis quidquid negligentiae in vobis contraxi. Namque si Dominus, quod facere potens est, præsentem mihi vitam concesserit, omne mei studium vestro profectui assidue invigilabit. Ad hæc de substituendo mihi pastore fidele de vobis consilium; nolite deinceps sicut hactenus hac de causa diversa et extera perlustrare loca; sed præmissis precibus atque jejuniis Omnipotentis clementiam deprecamur, ut qui potens est suscitare filios Abraham ex vobis se dignum præficiat prælatum. Huic autem officio secundum hujus temporis qualitatem idoneus esse videtur Vin. præpositus: quem si ad id prælaturæ, ut spero, non potueritis flectere, sum enim testis suæ conscientiae... hortor mihi succedere. Tandem omnia vere... velle et disponere. Ad hæc tibi, charissime **B** Ponci Senescalle, omnigena supplico prece quatenus honorum meorum partem B. Stephano, partem vero Athanacensi monasterio pro meæ animæ salute tribuas, sum enim illis multum debitor. Porro ecclesiam de Veisa omnibus interdico ut nemo ibi habitet, vel laboret, aut divinum opus faciat præter Athanacensis, donec eandem ecclesiam et terras quiete possideant sicut Rotbertus illis convenit. Deinde ipsi **R.** per fidem quam mihi spondit mando quatenus octo unciarum auri medietatem, quarum mihi obnoxius est B. Stephano et alteram Athanacensibus pro mea redemptione seu gratia offerat. Interdico etiam et anathematizo auctoritate Dei Patris omnipotentis, et B. Petri omniumque sanctorum necnon mea, ut nemo contrarius existat Athanacensibus propter pecuniam Judæorum ibidem dudum interfectorum. Valet.

ANNO DOMINI MLII.

JORDANUS LEMOVICENSIS EPISCOPUS

NOTITIA HISTORICA

Ex Gallia Christiana, tom. IV, pag. 514.)

Jordanus de Loron (*al.*, de Laron, uti legitur, et quidem melius, in Gestis pontificum Bernardo Guidonis auctore), S. Leonardi præpositus, vir nobilis, cum pagi Lemovicini optimates de Lemovicæ urbis episcopatu non sine simonia obtinendo decertarent, electus est episcopus in conventu habito apud S. Junianum a prudentissimo Aquitanie duce Guillelmo, in fine Januarii. Electum dux, assumptis quibusdam episcopis et proceribus, in urbem Lemo-

D vicas deduxit, et in majorem S. Stephani ecclesiam, ubi eum pontificali honore gratis cum baculo pastoralis investivit. Postea Jordanus apud Angeriacum Sabbato mediæ Quadragesimæ diaconus et presbyter ordinatus est, et Dominica sequenti consecratur ab Islone Santonensi episcopo, coadjutore archiepiscopi Burdegalensis, tribusque aliis, Bosone, Arnaldo et Isemberto episcopis. Deinde Guillelmus ducis Wilhelmi filius, et Arnaldus Petracoricensis præsul, sedi